

Janina Kancewicz-Hoffmanowa

Niektóre właściwości struktury
syntaktycznej monologu
wewnętrznego w "Annie Kareninie" i
jej przekładzie na język polski",
Tadeusz Kuroczycki, "Studia
Polonistyczne" T.III (1976) :
[recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 20/1 (63), 195

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(II) KUROCZYCKI Tadeusz: Niektóre właściwości struktury syntaktycznej monologu wewnętrznego w "Annie Kareninie" i jej przekładzie na język polski. "Studia Polonistyczne" 1976, t. III, s. 81-91.

Analiza środków składniowych służących wiernemu odbiciu struktury "mowy pomyślanej" w utworze literackim. Autor porównuje budowę składniową monologów wewnętrznych w "Annie Kareninie" z ich budową w polskim przekładzie Kazimierzy Hłakowiczówny. Stwierdza, że tłumaczka w sposób mistrzowski oddała struktury syntaktyczne tych monologów, co ułatwiła identyczność repertuaru środków syntaktycznych obu języków.

BP/63/35

J. K. - H.

(II) LAM Andrzej: Tradycja i rodowód. "Miesięcznik Literacki" 1976, nr 9, s. 57-60.

Zestawia autor dwie strategie przejmowania tradycji kulturalnej (w tym literackiej): właściwą grupie zachowującej nie zmieniony status społeczny oraz charakterystyczną dla grupy osiągnącej awans w hierarchii społecznej - wykorzystując przeciwstawienie to dla omówienia "stosunku do tradycji w Polsce ostatniego trzydziestolecia". Przemiany owego stosunku były zarówno "aktem uwłaszczenia", jak i "wywłaszczenia". Kultura w węższym, pozapragmatycznym sensie, została udostępniona ludziom pracy. "Wywłaszczenie oznacza w sferze kultury zakwestionowanie tytułu do dysponowania czy nawet manipulowania jej zasobami tych, którzy czynili to lub czynią w sposób trudny do pogodzenia z dobrem ludzkości /.../".

BP/63/36

M. P.